

Marcellus

Ongemak

Het ongemak. Een lofzang op het ongemak, dat zich verwacht en onverwacht manifesteert, in het verborgene en in het openbaar. Een poort die niet goed sluit en altijd even moet worden opgetild zodat hij goed in het slot valt. Een schouder die na de operatie bij een verkeerde beweging scherpe pijnscheuten geeft. Dit is het ongemak dat moet worden verholpen, omdat we liever een leven zonder willen.

Het ongemak is ook de oude vrouw die vóór je bij de kassa staat en zoekt naar kleingeld om af te rekenen, terwijl jij grote haast hebt. Het ongemak is de baby van de burens die zijn huilbui heeft op het moment dat jij in alle rust van de stilte wilt genieten. Dit is het ongemak dat moeilijker te verhelpen is, hoewel we het graag zouden willen. We kunnen namelijk 'niet zoveel meer hebben van elkaar'.

Het ongemak is de baan die je zo graag zou willen hebben om nu je aan je neus voorbij gaat. Het ongemak is de jongere die andere toekomstplannen volgt dan de plannen die de ouders jarenlang maakten. Het ongemak is het kind dat achterblijft bij de andere kinderen op school, ook al doet het nog zo zijn best. Dit is het ongemak waarmee we 'moeten leren leven'.

Het ongemak vergezelt ons, als een betrouwbare partner. In de last van het ongemak laat zich een wereld kennen die wij zelf niet kunnen beïnvloeden maar die ons eerder beïnvloedt. In het ongemak ervaar ik hoe mijn leven is ingebed in een grotere en mij onbekende wereld. In een samenleving gericht op luxe en comfort is het ongemak misschien moeilijk om te verdragen, maar misschien de laatste mogelijkheid voor religieus ervaren. De poort mag van mij blijven klemmen. En ik wil graag last van jou, mijn medemens, hebben.